

med Døden, eller med en ny blodig og livsfarlig Indsæring (Hør!). Og dersom vi skulle kunne være i nogen Tvivl om, at dette forhold holder sig saaledes, at Slesvig-Holsteinismen er eensbetydende med blot endog saa den ringeste Spire dertil, da har ogsaa her vore Fjender sørget for, at give os en tilstrækkelig Dplysning; de vide det meget vel, og de have ogsaa havt Driftighed til at udtale det, at det kun kommer an paa at bevare en saadan Spire. Jeg troer, at det kan være nok blot at henpege paa et Par Ord i denne Retning, der ere udgaaede fra En, der vel kan kaldes en Autoritet i denne Henseende, fra en Mand, der har været med her i Danmarks Riges Hovedstad at opamme Slesvig-Holsteinismen, og som har pleit den i dens Barndom, og som stillede sig energisk ved dens Side, da det gjaldt om at lade den fremtræde i sin Manddoms Styrke. Denne Mand har udtalt til Beroligelse for sine ligesindede Venner, at det blot kom an paa at redde endog saa blot lidt af Forbindelsen imellem Slesvig og Holsteen; thi sagde han: „naar vi redde den, saa redde vi Alt,“ den har været Kilden og Aarsagen til den stedfundne Dystand i 1848 og den vil blive Aarsag og Kilde til en ny.“

Jeg troer saaledes, at den Dagsorden, som jeg har tilladt mig at foreslaae, baade er betimelig og derhos velberettiget ogsaa forsaavidt den udtaler et Haab, og jeg skal derfor nu slutte med paa det Barmeste at anbefale den til Thinget. Rigsdagen har vidst baade hos Venner og Fjender at vinde Anerkjendelse for Maadehold og Besindighed, og jeg troer ikke at denne Anerkjendelse skal forringes derved, at den foretager det Skridt, som jeg nu har tilladt mig at anbefale; men jeg troer, at naar Thinget maatte slutte sig, som jeg håaber og ventet, med stor Samstemmighed, til den foreslaaede og af Landsthinget eensstemmig vedtagne Dagsorden, saa vil det derved kunne bestyrke et andet Vidnesbyrd om den, et Vidnesbyrd, der er fuldt saa sjeldent og fuldt saa vægtigt, et Vidnesbyrd om, at der paa Rigsdagen hersker Enighed, naar det gjælder Danmarks Livsspørgsmaal.

Udenrigsministeren: Naar der nu i det høitærede Thing er fremlagt et Forslag til

en motiveret Dagsorden istedetfor Forslaget til en Adresse, troer jeg, at jeg herom kan sige omtrent det Samme, som jeg forrige Gang, da denne Sag var for her i Thinget, tillod mig at sige om Adressen. Ogsaa det nuværende Forslag kan nemlig have sin Mislighed, og jeg kan i saa Henseende henholde mig til de samme Dtringer, som jeg sidst udtalte, uden at jeg her finder det nødvendigt at gjentage disse, ligesom jeg ogsaa maa tage den samme Forvaring som tidligere mod de Slutninger, som maatte kunne udbrages af en hvilken som helst motiveret Dagsorden. Hvad forøvrigt den her foreslaaede motiverede Dagsorden specielt angaaer, kan jeg fatte mig meget kort, og skal kun tillade mig nogle ganske faa Bemærkninger. Jeg har med Anerkjendelse og Tak hørt den ærede Forslagsstiller sige, at det ikke har været hans Hensigt, ved Forslaget at berede Regjeringen Vanstikigheder, ligesom jeg i det Hele med megen Anerkjendelse har fulgt hans Udvikling af Forslaget, som jeg finder maadeholden. Naar den ærede Forslagsstiller ibrigt har paaberaabt sig en Dtring fra Udenrigsministerens Side paa et andet Sted, skal jeg ikke alene ikke modstige, hvad han i den Henseende har anført (Hør!), men tillige tilføie, at efter min Anskuelse har den administrative og judicielle Forbindelse mellem Hertugdømmene været Spiren og Roden til Slesvig-Holsteinismen (Hør! Hør!). Dersom altsaa denne definitivt tiltetgjøres, troer jeg, at det Bæsentligste af Forslagets Diemed vil være opnaaet. Iøvrigt skal jeg gjøre den ærede Forslagsstiller's Ord til mine, naar han har sagt, at den motiverede Dagsordens egentlige Indhold ikke her i Dieblikket bør være Gjenstand for lang Fortolkning, og at sige Fortolkninger altid maae berøve paa en subjectiv Dpfattelse — saaledes har jeg nemlig forstaaet den ærede Rigsdagsmand — og har jeg ikke Uret i denne min Dpfatning af hans Ord, maa jeg ogsaa have mig for mit Bedkommende den samme Ret forbeholden, som den ærede Forslagsstiller saaledes har tillagt hver enkelt Rigsdagsmand.

Formanden: Efterat den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgfreds (Hall) har indgivet det af ham nu nærmere udviklede Forslag til en motiveret Dags-